

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718201330
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Čakváriová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1718201330.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. W., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí, Moyzesova 2, Pezinok, dieťa rodičov: matka - G. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, G., zastúpená advokátkou Mgr. Gabrielou Novákovou, so sídlom AK A.H.Škultétyho 5, Veľký Krtíš, a otec - G.. D. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, E., t.č. T., D. 2, ČR, o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, za účasti L. prokuratúry Bratislava, Vajnorská 47, Bratislava a Úradu komisára pre deti so sídlom Odborárske nám.3, Bratislava, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Pezinok č.k. 42P/86/2018-367, zo dňa 05.11.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 42P/86/2018-367, zo dňa 05.11.2019, zamietol návrh matky, ktorým žiadala zmeniť rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P 389/2015-447 zo dňa 23.6.2017, v časti úpravy styku otca s maloletým tak, že otec sa bude s maloletým G. W. stretávať každý párny týždeň v kalendárnom roku od soboty od 18.00 hod. do nedele 16.00 hod. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania

2. Súd prvej inštancie rozhodnutie zdôvodnil ustanovením § 26, § 28 ods. 2 Zákona o rodine a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru o nedôvodnosti návrhu, pretože matka v konaní neprodukovala nové dôkazy, ktoré by jej návrh odôvodňovali. Konštatoval, že od apríla 2018 rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 12P 389/2015-447, zo dňa 23.6.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/466/2017-627, zo dňa 24.04.2018, bolo právoplatne zastabilizované výchovné prostredie maloletého, ktorého súd zveril do starostlivosti matky a rozsah styku otca s maloletým upravil štandardne, pričom matka sa v júli 2018 domáhala zmeny právoplatného rozsudku návrhom na zúženie styku maloletého s otcom dôvodiac zdravotným stavom maloletého (vážne problémy so správaním s podozrením na prejavy autizmu). Konštatoval, že pri predchádzajúcom rozhodovaní o styku otca s maloletým súd vzal do úvahy nezastupiteľnosť úlohy otca pri výchove maloletého a prejavovaný záujem maloletého o stretnutia s otcom a svojou sestrou. Zohľadnil tiež vyjadrenie matky v pôvodnom konaní o styku s maloletým, ktorá prezentovala vôľu viesť maloletého k bezproblémovým stretnutiam s otcom tak, aby sa na otca tešil, aj napriek prejavom maloletého pri návrate od otca (hnačky a nervozita). Konštatoval, že od právoplatnosti posledného rozsudku o styku otca s maloletým do podania návrhu matky na zmenu styku uplynulo obdobie jedného mesiaca, počas

ktorého sa nezačal realizovať daný rozsudok, a maloletý sa za tak krátky čas nemohol nastaviť a vyskúšať určený režim stretnutí. Vyjadrenia matky v predchádzajúcom konaní vyhodnotil ako účelové tvrdenia k rozhodnutiu súdu o návrhu na zverenie maloletého do starostlivosti otca. Mal za to, že pokiaľ by matka svoje vyhlásenia mienila úprimne, nedochádzalo by ku konfliktom pri odovzdávaní maloletého, ktorého by neodovzdala bez osobných vecí, s neplatným cestovným dokladom, napriek jej vedomosti, že maloletý s otcom žijúcim v ČR vycestuje, že by umožnila otcovi, ktorý jej maloletého odovzdával v nedeľu a v pondelok 1.7.2019 na začiatku prázdnin, zostať so synom nepretržite. Prihliadol na prebiehajúce konanie o výkon rozhodnutia, v ktorom tak ako i v tomto konaní, opakovane odporučil rodičom rodičovskú mimosúdnu terapiu, ktorú súčasne nariadil aj neodkladným opatrením obom rodičom. Zdôraznil, že ani po absolvovaní rodičovskej terapie v n.o. Tenenet sa postoj rodičov nezmenil, z ich strany sa jednalo iba o formálne naplnenie rozhodnutia súdu, čo v konečnom dôsledku nezlepšilo ich vzťahy ani 5 rokov po rozvoze manželstva. Mal za to, že rodičovská komunikácia naďalej nie je postačujúca, rodičia sa neustále verbálne napádajú, vzájomne podávajú voči sebe trestné oznámenia, uvedené negatívne vplyva na maloletého, čo potvrdil pri pohovore pred súdom. Apeloval na rodičov, aby v tejto otázke pristupovali zodpovednejšie ako doposiaľ, nakoľko zdravotný stav ich syna je narušený a maloletý veľmi citlivo vníma pnutie a nezhody medzi nimi. Poukázal na to, že maloletý žiadal sudkyňu o potrestanie rodičov, čo nebýva u detí vo veku 11,5 roka bežné. Zdôraznil, že v priebehu konania neustále pôsobil na rodičov, ktorí odporúčania súdu odignorovali. Nepripustil matkou navrhovaný dôkaz, a to asistovaný styk prihliadajúc na vek maloletého a jeho pozitívny vzťah k otcovi, keď daný návrh vyhodnotil ako kontraproduktívny a obmedzujúci právo oprávneného rodiča na styk s dieťaťom. Rovnako nepripustil ani skúmanie zdravotného stavu maloletého z dôvodu, že nové skutočnosti v tejto oblasti matka v konaní neprodukovala, opakovala iba tvrdenia, s ktorými sa súd prvej inštancie i odvolací súd vysporiadal v konaní vedenom pod sp. zn. 12P 289/2015. Mal preukázané, že matka s maloletým absolvuje opakované vyšetrenia, ktoré ho neúmerne zaťažujú, maloletýbol vyšetrený v špecializovanom zariadení na autizmus a doposiaľ sa matkou prezentovaná diagnóza maloletého (autizmus) nepotvrdila. Stotožnil sa so záverečnou správou Tenenet n.o. a vyjadrením Mgr. Aleny Drahošovej dospejúc k záveru, že maloletý potrebuje predovšetkým kľudné prostredie s pozitívnou motiváciou, čo mu rodičia doteraz neboli schopní zabezpečiť. Uzavrel, že súdom nariadené stretávanie sa maloletého s otcom je v záujme jeho zdravého psychického a fyzického vývoja. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie matka maloletého prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne. Navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Poukázala na to, že návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletým podala po konzultácii s viacerými odborníkmi MUDr. M. H., neurologičkou, G. H. G., pedopsychiatrickou, pani E., špeciálnou pedagogičkou a G. G. D., psychologičkou zo špeciálnej školy pre autistov, ktorí odporúčali prvotnú potrebu stabilizácie maloletého a jeho včasnej rediagnostiky na autizmus. Uviedla, že vo vyšetrení maloletého jej bolo aktívne bránené otcom, ktorý nedal súhlas na vyšetrenie a súdom, ktorý sa vyjadril, že maloletý bol už dostatočne diagnostikovaný a nie je potrebné ho zaťažovať. Vyslovila názor, že ak by sa nevykonávali odborné konzultácie a diagnostiky u maloletého, možno by dodnes nerozprával, vzhľadom na jeho oneskorený vývin reči. Poukázala na to, že maloletý je žiakom 5. ročníka, má dve asistentky, nie je známkovaný špecifickým spôsobom, pričom potrebu jeho diagnostiky potvrdila aj Mgr. K. N. na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. Namietala, že súd nevyhovel jej návrhom a neprodukoval žiadne nové dôkazy vo vzťahu k diagnostike maloletého, ktorý postup považovala za rozporný s právom maloletého na zdravotnú starostlivosť, nakoľko zistenie presnej diagnostiky je dôležité pre ďalšie nastavenie jeho liečby. Nesúhlasila so spôsobom vykonania pohovoru s maloletým, ktorý považovala za rozporný s judikatúrou (bez vyhotovenia zvukového záznamu) s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.2018 sp. zn. 5Cdo/103/2018, v zmysle ktorého písomný záznam vyhotovený z výsluchu maloletého dieťaťa nemožno považovať za relevantný dôkaz, pretože účastník konania je vylúčený z možnosti vyjadriť sa k tomuto dôkazu a oboznámiť sa so skutočným priebehom jeho vykonania. Zdôraznila, že u maloletého ide o dieťa, ktoré má poruchu a nevie sa vyjadriť spôsobom odzrkadľujúcim jeho skutočnú vôľu. Zároveň poukázala na vyjadrenie maloletého, ktorý v neformálnom pohovore prezentoval jeho záujem stretávať sa s otcom cez víkendy s tým, že dva týždne je pre neho dlhá doba a chcel by týždne striedať, na ktorú skutočnosť súd nereflektoval. Namietala, že v danej veci nebol vyhotovený ani písomný záznam a musí sa spoliehať na tvrdenie súdu. Mala za to, že týmto konaním súd porušil ust. § 98 ods. 1 CSP a dopustil sa vady konania v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, keď výsluch maloletého nebol vykonaný zákonom predpísaným spôsobom. Nesúhlasila s názorom súdu o jej konfliktnosti, pretože aj maloletý potvrdil, že ho pozitívne pripravuje na styk s otcom, vyjadril sa, že u otca má svoje veci, preto si nemusí žiadne prenášať. Mala za to, že súd si osvojil vyjadrenia

Tenenet o.z., ktorý konal v rozpore s jeho právomocou a s nariadeným neodkladným opatrením, keď od nej požadoval predloženie zdravotnej dokumentácie maloletého jej vyžiadanim od Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie (ďalej len CPPPaP), ktorý má maloletého v starostlivosti od roku 2011. Pokiaľ ide o jej žiadosť o asistovaný styk, táto smerovala k asistencii pri styku. K odovzdaniu pasu maloletého uviedla, že dieťa môže mať v súčasnosti dva pasy, pričom vyhotovenie pasu je finančne nákladné. Zdôraznila, že nemôže vedieť, kde bude maloletý tráviť prázdniny s otcom, ktorý pracuje v ČR. Vyslovila domnienku, že súd pristupoval rozdielne k účastníkom konania, správal sa k nej arogantne, čo sa odzrkadlilo i v uloženej poriadkovej pokute v konaní o výkon rozhodnutia, proti ktorému rozhodnutiu bola nútená brániť svoje práva na Ústavnom súde SR. Odvolaciemu súdu navrhla vypočuť si zvukový záznam z pojednávania v danom konaní, ako aj v konaní o výkon rozhodnutia (sp. zn. 22Em/3/2018). Namietala, že súd nevykonal dostatočné dokazovanie, nevyhovel jej návrhu na zistenie zdravotného stavu maloletého, ktoré by bolo základom k budúcim liečebným postupom, ako aj k úprave styku, nakoľko uvedený zdravotný stav si vyžaduje špecifický model stretnutí maloletého s otcom.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol doplniť dokazovanie v odvolacom konaní a vykonať znalecké dokazovanie zamerané na preverenie skutočností a po doplnení dokazovania napadnutý rozsudok zmeniť a zveriť maloletého Maxima do jeho osobnej starostlivosti, upraviť styk matky s maloletým a matku zaviazat' platením výživného na maloletého. Odvolanie matky považoval za nedôvodné, odporujúce najlepšiemu záujmu maloletého, ktorý sa podľa jeho slov, vždy k nemu teší a majú veľmi dobrý vzájomný vzťah. Mal za to, že ak by došlo k zúženiu styku, súd by konal v záujme matky a v neprospech maloletého. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva O. vs. H. č. 10465/83, rozhodnutie ÚS SR č. II ÚS 662/2014 zaoberajúci sa zvrchovaným záujmom maloletého dieťaťa a v primárnom posúdení špecifických okolností daného prípadu. Podľa jeho názoru, matka v konaní neuviedla žiaden relevantný dôvod na zúženie jeho styku s maloletým, návrh podala ani nie po jednom mesiaci od právoplatného skončenia konania o styku s maloletým (vedeného na Okresnom súde Pezinok sp. zn. 12P/389/2015), ktorý sa od uvedeného rozsudku realizoval len raz a je ťažko predstaviteľné na základe akých dôvodov žiadala o zmenu. Návrh matky, je podľa jeho mienky, prostriedkom, ktorým mu matka znepriemňuje život a poškodzuje a vylučuje ho pri výkone rodičovských práv. Vo vzťahu k výsluchu maloletého a uzneseniu Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.2018 sp. zn. 5Cdo/103/2018 uviedol, že v predmetom konaní súd posudzoval zákonnosť dôkazu, výsluch maloletého, pričom v danom konaní nevykonával výsluch podľa § 196 a nasl. CSP a nešlo o vykonávanie dokazovania, pri ktorom je potrebné dodržiavať postup aj podľa ust. § 98 CSP. Vo vzťahu k tvrdeniam matky o zdravotnom stave maloletého zdôraznil, že práve matka mu tento stav privodila. Poukázal na vzťahy medzi rodičmi a iné skutočnosti z minulosti, ktoré sú zrejmou motiváciou matky pri obmedzovaní jeho rodičovských práv. Upriamil pozornosť na kolízny opatrovníkom oboznamovanú emailovú komunikáciu matky, ktorou mu oznámila, že cez lekárov a vyšetrenia spraví všetko, aby sa s maloletým nestretával a následnú reakciu matky slovami, že je to staré. V skutočnosti však matka potvrdila svoje vyjadrenie a jej správanie neustupuje, ale stále napreduje v dosahovaní cieľa poškodzovať ho v jeho právach. Matka má snahu presvedčať lekárov, súdy a iné orgány o ochoreniach maloletého, ktoré sa nezakladajú na pravde, s maloletým navštevuje lekárov a odborníkov bez jeho vedomia a súhlasu, poskytuje im nepravdivé informácie pri stanovení diagnostiky maloletého tak, aby dosiahla pozitívny výsledok, predstieranie ochorenia maloletého, ktoré by vylučovalo jeho cestovanie a styk s ním. Poukázal na matkou vymyslené tvrdenia o jeho psychických problémoch, užívaní liekov, o návrate maloletého od otca a negatívnych prejavoch dieťaťa, ktoré prezentovala pred MUDr. G., a ktorá ich uvádza v správach. Danými tvrdeniami u lekárov sa matka snaží navodiť stav, že maloletý je naviazaný na ňu, otca odmieta a jeho údajné psychické poruchy sú spôsobené tým, že nimi trpí celá jeho rodina. Keďže ho matka odmieta informovať o návšteve lekárov, nemá vedomosť aké nepravdy o ňom uviedla a aké závery boli v nadväznosti na klamstvá a zavádzanie matky zo strany týchto osôb prijaté. Spochybnil nadštandardnú spoluprácu CPPPaP s matkou, považujúc ich správy za neobjektívne, o čom nemal pochybnosti ani Krajský súd v Bratislave (rozhodnutie č.k. 11CoP/447/2018, zo dňa 24.10.2018). Uviedol, že matka o ňom vytvára negatívny obraz a obmedzuje ho aj v bežnom živote podávaním trestných oznámení na neho a starého otca z jeho strany, ktoré jej boli zamietnuté príslušnými policajnými orgánmi, pričom nikdy nebol odsúdený alebo obvinený za trestný čin. Zdôraznil, že matka neuznáva jeho rolu rodiča, čo nemôže byť na prospech maloletého. Poukázal na nálezy ÚS ČR č. III. ÚS 1206/09, č. III. ÚS 2621/10 a rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 21CoE/74/2014 a jeho závery, ktoré sa týkajú dôležitosti oboch rodičov v živote maloletého dieťaťa. V duchu tejto zásady je vylúčené, aby sa maloletý nachádzal v starostlivosti matky, ktorá ho nerešpektuje a tieto myšlienky vnucuje aj maloletému. Mal za to, že domácnosť matky je nevhodným prostredím pre maloletého, o čom svedčí aj počet zásahov

polície SR v jej domácnosti (napr. fyzické napadnutie priateľa matky dňa 18.03.2018). Poukázal na vyjadrenie matky potvrdzujúce, že maloletý začal rozprávať neskôr (vo veku 4,5 roka), na znalecké vyšetrenie v roku 2012/2013, keď znalkyňa PhDr. Q. R. konštatovala nevhodnosť vedenia maloletého vo výchove matkou (ZP č. XX/XXXX). Dal do pozornosti, že matka sa sťažuje na ochorenia a zdravotný stav maloletého, ktorý je však v jej starostlivosti, pričom matka zodpovedá za stav maloletého, čo potvrdil aj psychológ. S odstupom času možno preto uzavrieť, že matka iniciuje nepotrebné vyšetrenia pre maloletého, pri ktorých uvádza lekárom nepravdivé informácie, maloletý nemá žiadne záľuby, preferuje iba PC hry, je vedený len k pozeraniu TV a v dôsledku týchto vyšetrení a užívania liekov má výrazný prírastok na hmotnosti. V čase, kedy sa nachádza v jeho starostlivosti je vedený k aktívnemu spôsobu života a organizovaniu voľného času (korčuľovanie, bicyklovanie, rybárčenie), teší sa k nemu, oslovuje ho tatík a rád s ním trávi čas. Upozornil, že konanie matky, ktorá ho nerešpektuje viedlo až k uloženiu poriadkovej pokuty v konaní o výkon rozhodnutia. Mal za to, že matka môže trpieť Munchausenovým syndrómom (predstieranie zdravotných problémov u osoby, ktorá je v závislej pozícii voči druhej osobe, ktorá pre tieto problémy vyhľadáva pomoc zdravotníkov).

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie považujú ho za správny. Poukázal na potrebu rešpektovať práva maloletého dieťaťa vo vzťahu ku styku s rodičom a zabezpečenie starostlivosti oboma rodičmi (§ 28 ods. 2, § 24 ods. 4 Zák. o rodine a Dohovor o právach dieťaťa). Podaním zo dňa 25.02.2020 upriamil pozornosť na dlhodobu výrazne narušenú komunikáciu medzi rodičmi, nariadené výchovné opatrenie v akreditovanom subjekte Tenenet, o.z. Senec na obdobie jedného roka a záverečnú správu, z ktorej vyplýva, že výchovné opatrenie nespĺnilo účel. Konštatoval, že u matky nenastala zmena postoja k vzájomnej komunikácii medzi rodičmi, počas celého obdobia si preberanie a odovzdávanie maloletého nahrávala na mobilný telefón, pričom rodičia navzájom spochybňujú psychický stav maloletého a psychický stav toho druhého, navzájom sa osočujú a podľa vyjadrenia otca je matka nebezpečná pre syna aj pre okolie. Poukázal na prebiehajúce konanie o výkon rozhodnutia na súde prvej inštancie, počas ktorého bolo opätovne nariadené výchovné opatrenie v Centre pre rodiny s deťmi Pezinok na obdobie troch rokov, ktoré sa nerealizuje, pretože rozhodnutie zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na situáciu v rodine, keďže správanie otca a matky nie je možné vyhodnotiť objektívne a v záujme maloletého, považujú za potrebné predchádzať stresovým situáciám a vytvoriť mu stabilné a bezpečné prostredie pre jeho zdravý vývin, navrhol nariadiť v danom konaní súdnoznalecké dokazovanie z odboru psychológie a psychiatrie detí a dospelých so zameraním sa na posúdenie aktuálneho psychického stavu maloletého G. a oboch rodičov.

6. Zástupca Okresnej prokuratúry Pezinok vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania zákonne rozhodol pri zohľadnení záujmov maloletého dieťaťa, pričom svoje rozhodnutie riadne a vyčerpávajúco odôvodnil.

7. Úrad komisára pre deti sa k odvolaniu matky nevyjadril.

8. Podaním zo dňa 11.03.2020 matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhla nevyhovieť návrhu otca na zverenie maloletého do jeho osobnej starostlivosti a zotrvala na návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania. Poukázala na rozporné vyjadrenia otca vo vzťahu k zdravotným problémom maloletého. Zdôraznila, že maloletý má viacero diagnóz potvrdených lekármi, avšak otca jeho zdravotný stav nezaujíma, keď sa zameria na ničenie života odborníkov (lekárov a psychológov), ktorých atakuje a podáva na nich sťažnosti, z ktorého dôvodu je problematické s maloletým absolvovať pravidelné kontroly u lekára. Mala za to, že súd si nepreveril zdravotný stav otca, ktorý je a bol liečený na psychiatrii (pokusy o samovraždu), jeho liečba prebiehala a aktuálne nejaké lieky užíva, ktoré skutočnosti zatajuje. Nesúhlasila s tvrdením o jej nadštandardnom vzťahu s CPPPaP a zdôraznila, že otec mal k dispozícii zdravotnú dokumentáciu maloletého, má vedomosť o absolvovaných kontrolách maloletého, s ktorým nikdy lekára nenavštívil. Ak otec spochybňuje jej starostlivosť o maloletého, je otáznave ako ju vykonáva on, keď so synom trávi len krátky čas a počas realizácie styku sa maloletý niekedy zdržiava v prítomnosti starej matky z otcovej strany. Uviedla, že otec začal vyvíjať nebezpečnú aktivitu majúcu za následok výrazné zhoršenie výsledkov maloletého, čo spozorovali aj v škole alebo CPPPaP, kde bol zaznamenaný vážny regres u maloletého, ktorý sa bojí, že ho otec odlúči od nej (povedal, že si ho zoberie do Čiech), pričom z vyjadrenia otca k odvolaniu zistila, že obava maloletého je skutočná. Mala za to, že otec s asistenciou kolízneho opatrovníka žiadal o zverenie maloletého do jeho starostlivosti, pričom u kolízneho opatrovníka ide o neprofesionálny prístup orgánu, ktorý má hájiť

záujmy dieťaťa. Dala do pozornosti vyjadrenie MUDr. Jána Šubu MPH, Klinika detskej psychiatrie LF UK v DFNSP Bratislava zaoberajúce sa diagnostikou dieťaťa „malého autistu“, ktorá si vyžaduje viacdňové skúmanie v špecializovanom zariadení a spôsob tejto diagnostiky. O diagnostiku maloletého žiadala opakovane, otec však nie je ochotný k nej dať súhlas, preto jej požiadavka smerovala k súdu, ktorá žiadosť jej bola zamietnutá. Poprela tvrdenia, že sa o maloletého riadne nestará, pretože hmotnosť maloletého súvisí s užívaním liekov a s nechotou otca byť súčinný na vyšetrení maloletého. Mala za to, že po diagnostike maloletého v zariadení, napr. Lekárska fakulta UK, Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie, bude možné riešiť spôsob úpravy styku otca s maloletým. V podaní zo dňa 19.7.2020 zdôraznila, že jej bolo odporúčané prehodnotiť komplikovaný psychický obraz maloletého pedopsychiatrom a diferencielno-diagnostické zváženie, prípadne vylúčenie susp. pervazívnej poruchy F 84,9/autizmus, resp. nešpecifikovanej poruchy psychického vývinu maloletého, pričom otec nesúhlasom k diagnostike maloletého zmaril vyšetrenia a svojim konaním ho pripravuje o pocit istoty. Uviedla, že reakcie maloletého (veľmi ťažké zvládanie zmien) vyplývajú z jeho stavu, má endokrinologické problémy, ktoré tiež súvisia s jeho diagnózou, keďže autisti sa nevedia kontrolovať a prijímajú neobmedzený príjem potravy. Potvrdila, že počas pobytu u otca maloletý schudne, avšak po návrate k nej má viacnásobné návaly hladu, čo sa odzrkadlí na jeho hmotnosti. Preto žiadala o jeho odborné vyšetrenie absolvovaním 3 dňovej hospitalizácie, s čím otec nesúhlasil dôvodiac kolíziou termínu hospitalizácie s určenými termínmi jeho styku s maloletým. Dala do pozornosti, že počas epidemiologickej situácie otec maloletého nekontaktoval, pritom pozná jej mobilný kontakt, mal možnosť s ňou komunikovať, čo nevyužil, a jeho snahou je udržiavanie psychického nátlaku na ňu a nie záujem maloletého. V ostatnom zotrvala na svojich vyjadreniach.

9. Podaním zo dňa 6.5.2020 otec prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne považoval vyjadrenia matky za zavádzajúce a nepravdivé. Potvrdil, že odmietol dať súhlas na vyšetrenie maloletého v CPPP z dôvodu úzkej spolupráce matky s organizáciou s tým, že zariadenie ho odmietalo pozývať na vyšetrenia dieťaťa, napriek jeho žiadosti a odmietalo udeliť súhlas s poskytnutím zdravotnej dokumentácie maloletého Tenenet, o.z.. Za nepreukázané a zavádzajúce označil vyjadrenia matky o jeho vyhrázaní sa lekárom. Pokiaľ podal sťažnosť na vybratých lekárov, táto bola dôvodná, napr. voči MUDr. Y. bolo vedené disciplinárne konanie vzhľadom na nedostatky pri vedení zdravotnej dokumentácie maloletého. Jeho nesúhlas s vyšetreniami maloletého, ktoré sú neobjektívne, považoval za logický. O pokračovaní vyšetrení maloletého bez jeho súhlasu sa dozvedel od riaditeľky školy na základe poskytnutých informácií o vymeškaných vyučovacích hodinách maloletého. Mal za to, že matka koná úmyselne, vedome ho o návštevách lekárov informuje len s krátkym časovým predstihom, spôsobila ťažkosti maloletému, ktorý opakovane navštevuje lekárov, má výraznú nadváhu, zničený vzťah s otcom, nedostatok sociálnych impulzov a ťažšie sa adaptuje v spoločnosti. Nesúhlasil s výhradami matky týkajúcimi sa prístupu kolízneho opatrovníka a námietkami o jeho psychickom stave považujúc ich za difamujúce a nepreukázané tvrdenia. Zdôraznil, že jeho psychický stav je na požadovanej úrovni, čo potvrdzuje aj jeho držba zbrojného preukazu (podmienkou vydania je psychická spôsobilosť a spoľahlivosť žiadateľa) a preukazu odbornej spôsobilosti na vedenie lokomotívy. Poukázal na to, že o nevhodnom prostredí u matky svedčia aj znalecké posudky vypracované v minulosti a tieto preukázané a nepochybné fakty sa snaží matka namieriť proti nemu. Maloletý sa vyjadril v jeho prítomnosti, jeho záujem stretávať sa s ním bol aj výsledkom pohovoru s maloletým, pričom aj kolízny opatrovník žiada o znalecké dokazovanie zamerané na zistenie, či sa maloletý bude môcť adaptovať v jeho domácnosti. Uviedol, že matka ignoruje jeho žiadosť o poskytnutie telefónneho kontaktu na maloletého, žiadala kontakt realizovať len prostredníctvom jej mobilného telefónu, na ktorý však nereaguje. Postoj matky považoval za nepochopiteľný. Dal do pozornosti, že matka maloletého prihlásila do programu na podávanie liečiv a skúmanie ich pôsobenia na osoby s autistickou diagnózou, s čím zásadne nesúhlasil, pretože maloletý autista nebol a ani nie je. Lekárska fakulta UK odporučila rodičom navštíviť s maloletým PhDr. C., PhD., ktorá autizmus u maloletého vylúčila (február 2017). Považoval za nevyhnutné prehodnotiť výchovné prostredie maloletého. V podaní zo dňa 31.08.2020 zdôraznil, že matka, napriek jeho blízkemu vzťahu s maloletým, ho odmieta akceptovať a naďalej podniká kroky k jeho zničeniu. Poprel tvrdenia, že by v maloletom vzbudzoval strach v súvislosti so zmenou zverenia. Poukázal na to, že s maloletým absolvoval hospitalizáciu v auguste 2020, ktorú matka odmietala, pričom z prepúšťacej správy vyplýva, že maloletý má aktuálne poruchy metabolizmu, nábeh na diabetes, ktoré vyžadujú radikálnu zmenu stravovania, životného štýlu a pravidelný pohyb. Dal do pozornosti, že maloletý je už niekoľko rokov v starostlivosti matky, ktorá nedodržiava jeho stravovacie návyky a poskytuje mu pasívne trávenie času. Postoj matky k maloletému považoval za alarmujúci, keď presadzuje vymyslené ochorenia maloletého s cieľom dosiahnuť svoje záujmy a blaho (bezplatné používanie vozidla). Mal za

to, že zdravie maloletého je vážne ohrozené a starostlivosť matky o maloletému mu spôsobuje zdravotné ťažkosti. Informoval, že bude žiadať osobitným návrhom o nariadenie neodkladného opatrenia, pretože starostlivosť matky o maloletého je zjavne pre neho ohrozujúca.

10. Matka v podaní z 21.10.2020 nesúhlasila s tvrdeniami otca o tom, že starostlivosť o maloletého nevykonáva riadne. Poukázala na problémy maloletého, ktoré je evidovaný u detskej lekárky MUDr. Y.j, v dispenzárnej starostlivosti na neurologickej ambulancii v Modre pre ADHD, navštevuje psychiatrickú ambulanciu v Senci (porucha autistického spektra), kde mu bola tiež odporúčaná rediagnostika. Poukázala na lekársku správu neurologičky, ktorá konštatovala, že pre maloletého je ponížujúce, ak otec vyhotovuje fotografie svedčiace o jeho hmotnosti. K hospitalizácii maloletého uviedla, že termíny hospitalizácie boli opakovane kvôli pandémie rušené a vzhľadom na zmenu termínu požiadala otca o jeho doprovod. Nemá dôvod eliminovať vzťah maloletého s otcom, avšak otec svojim agresívnym konaním voči nej a maloletému spôsobil, že syn sa bojí, aby jej neublížil. O pláne otca presťahovať maloletého do Čiech sa dozvedela od vystrašeného dieťaťa, pričom maloletý má vybudované zázemie u nej, kde navštevuje aj základnú školu a má sociálne väzby. Zmena stabilného prostredia dieťaťa by bola vážnym zásahom do jeho života. Mala za to, že otec, vzhľadom na svoje zdravotné problémy, nie je schopný zabezpečiť starostlivosť o maloletého.

11. Podaním z 18.11.2020 otec spochybnil všetky vyjadrenia a tvrdenia matky považujúc ich za účelovo produkované a vytrhnuté z kontextu. Poukázal na to, že matka vyvoláva konflikty aj pri preberaní maloletého, keď napriek tomu, že dieťa privedie pred jej dom v čase určenom v zmysle rozsudku súdu, si maloletého úmyselne neprevezme (styk zo dňa 15.11.2020). Dal do pozornosti správu Centra pre rodiny s deťmi Pezinok z 08.10.2020 o priebehu a výsledku výchovného opatrenia, ktoré bolo rodičom uložené uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 22Em/3/2018-476, z 21.01.2020, z ktorej jednoznačne vyplýva, že konanie matky je pre maloletého ohrozujúce.

12. Podaním zo dňa 11.12.2020, matka prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne vyjadrila nesúhlasné stanovisko k záverom správy Centra pre rodiny s deťmi Pezinok z 08.10.2020 z dôvodu, že centrum prekročilo svoje kompetencie dané mu súdom, pri hodnotení zdravotného stavu maloletého zaoberajúc sa lekáorskými správami (čo je v kompetencii lekárov odborníkov, ktorí s centrom nespolupracujú) a jeho povinnosťou bolo riešiť vzájomnú komunikáciu rodičov, ako je zrejmé z uznesenia súdu o nariadenom výchovnom opatrení. Súčasne informovala o tom, že konanie o výkon rozhodnutia bolo Uznesením Okresného súdu Pezinok č.k. 22Em/3/2018-669, zo dňa 05.11.2020, zastavené. Podaním zo dňa 08.10.2021 matka oboznámila o tom, že maloletý mal prírastok na hmotnosti po užívaní lieku Rispen naordinovaného lekárom a poukázala na potvrdenia detskej pediatričky MUDr. Q. preukazujúce, že v priebehu roka mal maloletý úbytok na hmotnosti, čo svedčí o jej riadnej starostlivosti o neho.

13. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

14. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, z tohto vyvodil aj správny právny záver a v odvolaní matky neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. Súd prvej inštancie správne ustálil pomery na strane dieťaťa a potrebu úpravy styku otca s maloletým bez redukovania jeho súdom určeného rozsahu (rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P 389/2015-447, zo dňa 23.6.2017, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/466/2017-627, zo dňa 24.04.2018). V predmetnej veci je potrebné zdôrazniť, že rodičia sú vo výkone svojich rodičovských práv a povinností rovnoprávni a rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti má právo podieľať sa na výchove dieťaťa a tráviť s ním čas v rozsahu primeranom veku a potrebám dieťaťa. Súd prvej inštancie vo veci vykonal potrebné dokazovanie, ktoré náležite vyhodnotil. Odvolací súd sa v celom rozsahu s jeho závermi stotožňuje a poukazuje na ne. V danej veci je potrebné konštatovať, že medzi rodičmi pretrvávajú konflikty a ich neschopnosť spoločne korektné komunikovať, keď sa navzájom obviňujú a nedokážu sa odosobniť od problémov, ktoré riešili v minulosti, pričom ani intervencia psychológov a zariadenia určeného súdom na realizáciu

výchovného opatrenia (Tenenet, o.z.) neprinesli žiadany efekt, vzhľadom na postoj rodičov, ktorý je nezmenený. Ich konfliktný a nekorektný vzťah má významný vplyv na maloletého, ktorý prežíva spory rodičov, čo má nepochybne dopad na jeho zdravý psychický a fyzický vývin. Uvedené vyplýva aj zo samotného vyjadrenia maloletého, ktorý už v pôvodnom konaní o styku žiadal o pomoc formou dohovoru rodičom. Pokiaľ rodičia rozporujú zdravotný stav maloletého, odvolací súd konštatuje, že tento preukazuje množstvo lekárskeho správ a správ vyhotovených psychológmi. Skutočnosť, že maloletý má endokrinologické problémy, bola mu diagnostikovaná obezita a s tým súvisiace problémy, je sledovaný v logopedickej poradni, neurologickej ambulancii a psychiatrickej ambulancii, je nesporná. Odvolací súd zdôrazňuje, že dieťa vždy potrebuje ku svojmu zdravému vývinu, aby vyrastalo v pokojnom a šťastnom prostredí bez negatívnych emócií, potrebuje lásku, pochopenie svojich rodičov, pokojné prostredie pri jeho odovzdávaní a preberaní, prípadne v komunikácii rodičov, pričom v danom prípade ide o dieťa, ktoré má zdravotné problémy a empatický prístup rodičov je pre neho nevyhnutný. Je potrebné vziať do úvahy a v konaní bolo preukázané, že maloletý má s otcom vytvorený blízky vzťah, ktorú skutočnosť matka v priebehu konania žiadnym spôsobom nespochybovala. Pokiaľ matka poukazuje na správu CPPPaP Pezinok z 18.06.2018 (vyhotovenej Mgr. K.u), ktorú pripojila k návrhu, odvolací súd musí konštatovať, že daná správa je neobjektívna z dôvodu, že zariadenie vychádzalo pri jej vypracovaní z anamnézy poskytnutej výhradne matkou, pričom zo správy nevyplýva, že by centrum komunikovalo aj s otcom. Odvolací súd sa však stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, ktorý zohľadnil výpoveď Mgr. K.j, psychologičky (Zápisnica z pojednávania zo dňa 05.11.2019), ktorá s maloletým pracuje a ktorá jednoznačne odporučila ponechať režim styku otca s maloletým v pôvodne určenom rozsahu. V súvislosti s pracovnou pozíciou Mgr. K. v CPPPaP Pezinok a ňou vypracovanej správy z 18.06.2018 treba konštatovať, že z výpovede psychologičky pred súdom prvej inštancie vyplýva jej v tom čase aktuálne vyjadrenie sa k intervencii oboch rodičov, pričom nedokázala vysvetliť dôvody obsahu podanej správy a súčasne, vzhľadom na situáciu v rodine a stav maloletého, odporúčala ponechať nastavený režim styku otca s maloletým. Správne súd prvej inštancie zisťoval aj názor maloletého dieťaťa (ust. § 38 CMP) v danom prípade nepriamou formou prostredníctvom Orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, ktorý je v konaní v pozícii kolízneho opatrovníka (zák.č. 305/20054 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele) na základe rozhodnutia súdu a ktorý v konaní háji záujmy maloletého dieťaťa. Ustanovenie § 92 SPR upravuje možnosť súdu vyzvať orgán sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, aby mu v určenej lehote predložil správy o dieťati. Z obsahu spisu vyplýva, že kolízny opatrovník vykonal pohovor s maloletým na žiadosť súdu a jeho priebeh zaznamenal v správe zo dňa 17.07.2018, ktorej súčasťou bola i komunikácia úradu s rodičmi. Pokiaľ matka namietala, že zisťovanie názoru maloletého nebolo súladné so zákonom, keďže nemala možnosť sa oboznámiť s jeho priebehom, odvolací súd na jej námietku neprihliadal vyhodnotiac ju ako nedôvodnú, pretože rodičia boli súdom prvej inštancie s obsahom danej správy oboznámení, pričom postup kolízneho opatrovníka pri vykonaní pohovoru s maloletým upravujú interného predpisy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Nemožno akceptovať ani námietky matky týkajúce sa potreby zisťovania názoru maloletého (vzhľadom na jeho zdravotný stav) v prítomnosti psychológa, keďže zo žiadnej lekárskej správy, resp. správy psychológa, ktorá sa ku dňu zisťovania názoru maloletého v spise nachádzala, nevyplýva neschopnosť dieťaťa pochopiť zmysel vykonávania pohovoru s ním. Súčasťou spisu v čase realizácie pohovoru s maloletým bola len správa CPPPaP Pezinok z 18.06.2018, ktorú ako je vyššie uvedené, odvolací súd vyhodnotil ako neobjektívnu. Odvolací súd prihliadal na obsah správy kolízneho opatrovníka z 17.07.2018, z ktorého vyplýva argumentácia matky a jej nesúhlas so zisťovaním názoru maloletého bez prítomnosti psychiatra, keď zároveň uviedla, že obmedzenia styku maloletého s otcom sa domáha z dôvodu zhoršeného správania dieťaťa, jeho agresivity, pričom Mgr. Alena Drahošová (psychologička) uviedla, že nie je v stave, aby sa dokázala ovládať a zvládať situácie, ktoré prežíva, tzn. dôvodila vplyvom okolností v rodine na maloletého a nie jeho neschopnosťou prezentovať svoje pocity a postrehy z kontaktu s rodičmi. V prípade, ak matka namietala, že súd nepostupoval v súlade so zákonom pri zisťovaní názoru maloletého, odvolací súd poukazuje na to, že výsluch maloletého nebol uskutočnený priamo súdom prvej inštancie, ale prostredníctvom kolízneho opatrovníka, pričom výstup z tohto výsluchu, ktorý je obsahom správy kolízneho opatrovníka, je jedným z dôkazov v konaní, tak ako aj zisťovanie názoru maloletého v inom súdnom konaní (konanie č.k. 22Em/3/2018), ktoré si súd vyhodnotí vo vzájomnej súvislosti s ďalšími dôkazmi vykonanými v konaní. Odvolací súd dospel k záveru, že postup súdu prvej inštancie vo vzťahu k hodnoteniu názoru maloletého a postup pri jeho zisťovaní je správny, keď výsledok zisťovania názoru maloletého bol jedným z dôkazných prostriedkov. Je potrebné uviesť, že maloletý bol v čase zisťovania názoru vo veku 10 a 11 rokov, kedy dieťa dokáže vyjadriť svoje pocity vo vzťahu k rodičom, svoje predstavy a želania. Na námietky matky, že výsluch dieťaťa nebol vykonaný primerane, vzhľadom na jeho zdravotné problémy, odvolací súd neprihliadal s poukazom na vyššie

uvedené dôvody. K samotnému obsahu pohovoru s maloletým (správa kolízneho opatrovníka) odvolací súd konštatuje, že z obsahu správy je zjavné, že maloletý sa vyjadroval k bežným činnostiam a jeho vzťahu k rodičom, ktorý pociťuje ako dobrý s tým, že jeho najdôležitejšími osobami v živote je mama, „táťka a babka zo Serede“ a súčasne potvrdil, že sa dobre cíti v domácnosti oboch rodičov, s ktorými trávi čas. Skutočnosť, že maloletý má blízky vzťah k otcovi, teší sa na neho a rád s ním trávi čas vyplýva aj z jeho vyjadrenia prezentovaného tiež v konaní o výkon rozhodnutia. Nemožno akceptovať ani námietky matky, že súd prvej inštancie nechal v úvahu vyjadrenie maloletého o neprimeranosti dĺžky jeho pobytu u otca počas letných prázdnin, s poukazom na odporúčanie psychologičky PhDr. Aleny Drahošovej z 05.11.2019 ponechať nastavený režim styku. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že redukovanie rozsahu styku otca s maloletým nie je dôvodné, pretože v konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozsahu styku určeného rozsudkom OS Pezinok č.k. 12P 389/2015-447, zo dňa 23.6.2017, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/466/2017-627, zo dňa 24.04.2018. Za situácie, kedy má maloletý vytvorený vzťah s otcom a v jeho prítomnosti sa cíti dobre, nie je dôvod meniť nastavený režim styku jeho krátením počas víkendov a letných prázdnin v zmysle návrhu matky, ani za situácie, kedy má maloletý zdravotné problémy s prihliadnutím na právo dieťaťa a rodiča na vzájomný styk a kontakt. Odvolací súd neprihliadal na dôkazy predložené v odvolacom konaní, pretože tieto nepreukazujú nové skutočnosti, ale len osvedčujú, že v rodine naďalej pretrváva identická situácia a zdravotný stav maloletého je nezmenený. V súvislosti s námietkami matky o nedostatočne vykonanom dokazovaní, resp. nevyhovení jej žiadosti o reidiagnostiku maloletého znaleckým dokazovaním odvolací súd poukazuje na správne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožňuje považujúc daný návrh matky za nedôvodný. Návrh otca a kolízneho opatrovníka na nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odvetvia zdravotníctva, psychológia detí so zámerom otca o zmenu zverenia maloletého (návrh podaný v rámci vyjadrenia k odvolaniu) odvolací súd tiež neakceptoval, pretože predmetom tohto konania je konanie o zmene styku otca s maloletým (začaté na návrh matky), pričom predmetom odvolacieho konania je rozhodovanie o odvolaní matky voči napadnutému rozhodnutiu, z ktorého dôvodu nemôže byť predmetom odvolacieho konania nový návrh otca, t.j. návrh na zmenu zverenia.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že nie je dôvod na zmenu úpravy styku otca s maloletým, ktorého rozsah zohľadňuje a rešpektuje potreby maloletého, jeho vek a záujem. Spôsob úpravy styku zabezpečuje práva oboch rodičov výchovne pôsobiť na svoje dieťa. Zo strany oboch rodičov je dôležité prestať spochybňovať rolu druhého rodiča, vzájomne sa ako rodičia akceptovať a komunikovať spolu s vedomím, že ich spoločné dieťa, ktoré má rado oboch, prežíva ich konflikt a nevhodný spôsob komunikácie. G. je v pubertálnom období a konanie rodičov má významný vplyv na jeho prežívanie a vývin, keď si osvojuje do budúcnosti ich správanie a postoje, napriek tomu, že sa negatívnym emóciám bráni. Žiadne rozhodnutie súdu, pokiaľ ho rodičia nebudú akceptovať, nezabezpečí maloletému harmóniu a spokojnosť. Je povinnosťou matky informovať otca o maloletom, povinnosťou rodičov komunikovať s lekármi, ktorí vedú maloletého v dispenzárnej starostlivosti a nastavujú mu liečbu, rešpektovať ich odporúčania a riadiť sa nimi. Správanie rodičov a neschopnosť k ústretovosti a vzájomnej informovanosti sa je alarmujúce, keď rodičia týmto poškodzujú maloletého, pričom ich povinnosťou je zodpovedný prístup smerujúci k riešeniu podstatných vecí týkajúcich sa maloletého tak, aby rešpektovali prvoradý záujem svojho spoločného dieťaťa a zabezpečili mu zdravý psychický a fyzický vývin. Pokiaľ lekári, psychológovia, prípadne psychiatri odporúčajú vyšetrenie maloletého, je nevyhnutné, aby s danými odborníkmi komunikovali obaja rodičia tak, aby bol poskytnutý priestor na objektivizovanie rodinnej anamnézy a zdravotného stavu dieťaťa. Len za spolupráce rodičov s odborníkmi (vrátane psychológov) je možné dosiahnuť pre maloletého prijateľný stav, korigovať jeho nadváhu, zľahčiť mu jeho budúci rast a sociálne zaradenie do života. Treba zdôrazniť, že emócie, ktoré rodičia maloletému poskytujú, ho ovplyvňujú v každom jeho vývinovom období, konanie a postoj rodičov si vyhodnocuje v rámci svojho veku, pričom rodičia si musia uvedomiť, že ich povinnosťou je poskytnúť svojmu dieťaťu do života pozitívne vzory správania. V opačnom prípade môžu docieľiť neželaný výsledok, kedy sa vzťahy v rodine odzrkadlia na maloletom. Na základe uvedených dôvodov odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým.

17. Na námietky matky o rozdielnom prístupe súdu k účastníkom konania odvolací súd neprihliadal, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by matka namietala zaujatosť zákonnej sudkyne v súlade s ust. § 52 a nasl. CSP.

18. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil podľa § 387 CSP.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).